UN MIC RECORD AL ECHIPEI NAȚIONALE

DOUĂ MECIURI ÎN CINCI ZILE:

LA BERLIN ERA POSIBIL 1-1

La Berlin era posibil un meci egal nu numai dacă faimosul arbitru Davidek ar fi fost corect și nu ar fi acordat echipei R.D.G. un penalti nemeritat cu care gazdele au luat un avantaj de un gol pentru partida retur de la București. Echipa României ar fi putut mai mult în cursul celei de a doua reprize a acestui meci în care a jucat mai bine și a avut ocazii excelente de gol. Una din ele o vedeți în fotografia alăturată. În min. 62 dintr-o fază în care fundașul echipei R.D.G. l-a faultat clar pe Constantin la marginea careului, arbitrul a dictat pe linia ținutei lui neobiective cu echipa noastră, lovitură de la colț. A executat Ion Ionescu, mingea a pornit din piciorul lui cu adresă excelentă, dar Ghergheli pe care-l vedeți înfipt în apărarea adversă, nu a reușit să lovească mingea cu capul într-o poziție în care portarul Blochwitz nu mai putea interveni. Lucescu, pe care-l observați, de asemenea, în fotografie, a fost departe de traiectoria mingii.

Deși nu au reușit să egaleze, fotbaliștii noștri au arătat în meciul de la Berlin că putem avea încredere în viitoarele lor evoluții, că nu sînt în pericol în fața vicecampioanei mondiale, puternica formație a R. F. a Germaniei și că pot neutraliza la 6 decembrie avantajul formației olimpice a R.D.G. și chiar elimina adversarii din prima manșă a preliminariilor olimpice.

Ziarul „Sport Echo" din Berlin a scris că „echipei R.D.G. îi va trebui o pernă moale pentru returul de la București."

„O pernă „tare" pentru ehipa R.D.G...."

O pernă „moale" și niște amintiri pentru arbitrul Davidek...

Caricaturi de Neagu RĂDULESCU

SATISFĂCĂTOR

LA BERLIN, 0–1 CU ECHIPA R. D. GERMANE

Echipa națională a înregistrat un mic record. Două meciuri interstatale în răstimp de cinci zile, unul pentru o competiție oficială, turneul olimpic, celălalt un joc amical cu una din fruntașele fotbalului mondial.

Această acțiune a fost într-adevăr temerară, dar iată că acum, după consumarea jocurilor, putem spune că cele două obstacole atît de apropiate au fost trecute cu bine. Dezavantajul de un gol în deplasare, într-o dublă întîlnire în care calificarea se face prin adiționare de goluri, poate fi considerat minim și recuperabil. Privită prin această prismă, comportarea echipei naționale în meciul de la Berlin (0—1 cu R.D.G.) poate fi considerată satisfăcătoare. Aceasta a fost, de altfel, și sentimentul pe care l-au trăit iubitorii fotbalului nostru după vizionarea jocului la televizoare.

O asemenea stare de spirit favorabilă a avut o influență pozitivă

EXCELENT

LA BUCUREȘTI, 1–0 CU FORMAȚIA R. F. A GERMANIEI

asupra jucătorilor și a acelora care răspund de lotul reprezentativ, în așa fel încît scurta pregătire pentru al doilea meci, cu echipa R. F. a Germaniei s-a făcut cu mult elan.

Întîlnirea cu finaliștii campionatului mondial de la Londra urma să fie un serios test pentru fotbalul nostru, așteptat cu interes, dar și cu emoție.

Acest test s-a încheiat mai mult decît reușit, net în favoarea fotbaliștilor noștri care au furnizat un joc excelent și au transmis în lume prin intermediul agențiilor de presă un rezultat pe deplin meritat, un 1—0 pe tabela de marcaj, în gen englezesc, dar cu o superioritate în joc cu care, peste ani, fotbaliștii care au realizat-o se vor mîndri în fața copiilor, nepoților și în filele de amintiri, atunci cînd ziariștii de mîine, vor vorbi de Ion Ionescu de azi ca de Bodola de ieri...

LUPTĂ DÎRZĂ PENTRU CALIFICARE

Nu spunem nici un secret atunci cînd afirmăm că prima partidă (din preliminariile turneului olimpic) cu echipa R. D. Germane a fost privită în cercurile sportive de la noi cu multe temeri, explicabile prin raționamentul care avea drept premise partidele susținute anterior în compania națională maghiare de către cele două candidate concurente la biletele de avion pentru Mexic. Conexarea acestor două rezultate (Ungaria — România 6—0; R. D. Germană — Ungaria 1—0) nu putea da ca rezultantă logică o stare de optimism în tabăra noastră.

Conștienți de dificila sarcină care-i așteaptă, jucătorii noștri au înțeles că-și pot apăra șansa la calificare numai aruncînd în luptă întregul lor potențial, bătîndu-se din primul pînă în ultimul minut pentru fiecare minge, repliindu-se cu toții în momentele de accentuată presiune a gazdelor, acroșînd (în primul rînd înaintașii) adversarul cu mingea chiar în zona lui, dublîndu-se permanent unul pe celălalt, apărîndu-se printr-un presing continuu.

Partida a confirmat în mare măsură ideea de joc a echipei noastre

DEȘI A PRIMIT UN GOL DIN START, ECHIPA NOASTRĂ N-A CĂZUT

Trebuie să mărturisim că în iureșul cu care a început jocul echipa R. D. Germane, ne-a fost teamă că penaltiul fantezist cu care arbitrul Davidek a gratificat echipa gazdă în min. 9 (fază la care toți jucătorii și-au continuat mișcarea, toți fiind mirați de fluierul arbitrului și uluiți atunci cînd acesta a indicat punctul de la 11 metri; după felul bizar în care arbitrul s-a îndreptat spre poarta noastră după ce a fluierat am avut impresia că va acorda chiar gol (!!) — enormitatea ar fi fost sinonimă și surpriza aceeași) va rupe echilibrul moral al echipei noastre fiind un nefericit moment psihologic al partidei.

Spre lauda lor, jucătorii noștri, care și-au dat seama că în afara celor doi adversari inițiali — echipa gazdă și vîntul extrem de puternic (la pauză, Sătmăreanu ne spunea că din cauza rafalelor de vînt i-au lăcrimat tot timpul ochii) — au de luptat și cu arbitrul, au continuat jocul după primirea golului cu o admirabilă dîrzenie. Deși supusă la un adevărat bombardament (18 șuturi expediate de jucătorii germani față de numai trei ale noastre) poarta lui Coman n-a mai primit nici un gol. Pitesteanul a apărat excelent iar în fața lui „zidul" Dan—Dumitru a oprit tot ce scăpa supravegherii celorlalți apărători.

Vom remarca faptul că în prima repriză toți fotbaliștii noștri au jucat CA NIȘTE APĂRĂTORI (chiar și Ionescu, vîrf solitar care ataca pe rînd și pe apărătorii adverși cînd aceștia aveau mingea). Faptul nu este deloc inedit în meciurile „duble". În partida retur Racing Buenos Aires — Celtic Glasgow, „iepurele roșu", extremul scoțian Jonstone a luptat nemaipomenit în fața propriului careu, ca un autentic apărător.

ÎN REPRIZA A DOUA SE PUTEA TOTUȘI FRUCTIFICA

După pauză s-a văzut destul de clar că partida tinde spre un echilibru de ansamblu, echipa noastră — care în prima repriză practicase un joc exclusiv distructiv, și care-și concentrase toți jucătorii în propria jumătate de teren — avansînd pozițiile lui Lucescu și Constantin pe linia de centru, în jocul „11"-lui român schițîndu-se cîteva contraatacuri care puteau da rezultat.

Știam din timpul pauzei că antrenorul Angelo Niculescu, anticipînd scăderea în joc a gazdelor în repriza a doua, recomandase înaintașilor noștri să iasă curajos la contraatac, șutînd la poartă cît mai des și din orice poziție Schimbarea lui Năsturescu cu Lucescu, primul prototipul „înaintașului-apărător", al doilea tip de jucător de vîrf, exprima aceeași idee de joc preconizată pentru repriza a doua.

Din păcate, deși au existat cîteva situații care se puteau transforma în gol (șutul-centrare al lui Ionescu din min. 70 și lansarea într-un culoar liber a lui Lucescu, de către Constantin, din min. 73), contraatacurile echipei noastre au fost în general fitave, cu puține șanse de reușită.

Este adevărat că Dobrin a subtilizat de cîteva ori balonul în fața a 3—4 adversari, este tot atît de adevărat că mingea a rămas mult mai mult decît în prima repriză în posesia jucătorilor noștri dar tocmai datorită acestei ultime împrejurări ne așteptam ca fotbaliștii români să renunțe la bine învățata de acasă „lecție a apărării" și să treacă la un joc de contraatac bine organizat. Acest lucru însă nu s-a întîmplat, contraatacurile jucătorilor noștri „stricîndu-se" tocmai în momente în care promiteau ceva. Regretăm, desigur, această incapacitate cu atît mai mult cu cît în repriza a doua echipa germană ne-a dezvăluit cîteva puncte slabe în care puteau (și trebuiau) să puncteze fotbaliștii noștri.

Considerînd că cele trei partide din această toamnă (de la Budapesta — Cracovia — Berlin) reprezintă trei trepte deosebite în procesul de cimentare a echipei noastre naționale, proces care a cunoscut un sens ascendent, credem că după meciul de la Berlin se pot desprinde, cîteva învățăminte utile.

1) Primii jucători ai apărării (Coman — Sătmăreanu, D. Nicolae, Dan, Mocanu) au dat satisfacție, singurul care a creat de cîteva ori, în prima repriză, probleme echipei fiind Sătmăreanu.

2) Pentru un meci de mare miză, experiența rutinaților jucători Constantin, Ghergheli, Koszka, Ionescu s-a făcut mult simțită, acești fotbaliști „liniștind" jocul în momentele de criză ale echipei noastre.

3) **În condițiile jocurilor în deplasare, echipa noastră nu poate, sau nu știe (poate că-i același lucru), să folosească ARMA CONTRAATACULUI, ceea ce, pe planul rezultatului, înseamnă cel puțin anularea șansei la victorie. Precedentele jocuri ale echipei noastre naționale SPUN același lucru. E firesc. Oriunde ieși în deplasare, echipele gazdă atacă cu înverșunare. Ai o singură portiță: contraatacul. Or, noi nu am avut contraatac eficace.**

Marius POPESCU

Stadion: Walter Ulbricht; spectatori: aproximativ 40 000; teren moale; vînt puternic; temperatură scăzută.
Arbitru: Davidek (Cehoslovacia)

ROMÂNIA: Coman 10 — Sătmăreanu 6, D. Nicolae 9, C. Dan 10, Mocanu 7 — Ghergheli 7, Dobrin 8, Koszka 7 — Năsturescu 5 (min. 46 — Lucescu 7), Constantin 7, Ion Ionescu 8.

R. D. GERMANĂ: Blochwitz 7 — Urbanczyk 8, Irmscher 7, Wruck 8, Bransch 6 — Pankau 9, Erler 8, Noeldner 8 — Höge 9, Frenzel 7, Löwe 5 (min. 46 — Vogel 5).
A înscris **Pankau** (min. 9) din lovitură de la 11 metri.